

Udgifterne hertil udgør 200 mill. kr. i 1978/79, 480 mill. kr. i 1980, 90 mill. kr. i 1981 i henhold til den oprindelige lov og 480 mill. kr. ved en forlængelse, 410 mill. kr. i 1982, 410 mill. kr. i 1983 og 100 mill. kr. i 1984. Hertil kommer at fremrykningen af jobtilbudstidspunktet vil give større muligheder for en uddannelsesmæssig indsats; dette tillige med den forøgede tilgang vil medføre behov for udvidelse af uddannelseskapaleten først og fremmest inden for arbejdsmarkedsuddannelserne, svarende til 30 mill. kr. på årsbasis.

Arbejdsformidlingens udvidede indsats vil fortsat være påkrævet. En videreførelse af de eksisterende 80 midlertidige stillinger ved arbejdsformidlingen vil betyde en udgift på ca. 12 mill. kr. på årsbasis fordelt med ca. 9 mill. kr. til staten og ca. 3. mill. kr. til amtskommunerne.

Besparelserne for staten udgøres af arbejdsløshedsdagpenge i perioden fra jobtilbuddet iværksættes og til dagpengeretten ellers ville være ophørt. Besparelsen udgør 60 mill. kr. i 1978/79, 80 mill. kr. i 1980, 560 mill. kr. i 1981 ved en lovforlængelse, 560 mill. kr. i 1982 og 560 mill. kr. i 1983.

Endvidere vil staten opnå halvdelen af besparelserne på den sociale bistandshjælp. Statens halvdel udgør 120 mill. kr. i 1978/79, 220 mill. kr. i 1980, 40 mill. kr. i 1981 i henhold til den oprindelige lov og 80 mill. kr. ved en lovforlængelse, 70 mill. kr. i 1982, 70 mill. kr. i 1983 og 20 mill. kr. i 1984.

De samlede statslige nettoudgifter fremgår af skemaet.

b. Kommunerne

Udgifterne for kommunerne vil være nettoløndgifter efter modregning af den statslige genoptræningsstøtte til de jobtilbud, der oprettes i kommunerne, amtskommunerne eller andre offentlige virksomheder eller institutioner. Der er i dette regneksempel forudsat, at $\frac{1}{4}$ af jobtilbudspersonerne fra 1. januar 1980 ansættes i den private sektor og at $\frac{3}{4}$ ansættes i den offentlige sektor.

Besparelserne vil for kommunerne være halvdelen af de samlede besparelser på den sociale bistandshjælp i jobtilbudsperiodens 9 måneder. På lidt længere sigt vil kommunerne opnå yderligere væsentlige besparelser på den sociale bistandshjælp i perioden efter jobtilbudsperioden. Det er vanskeligt at skønne over det præcise omfang af disse besparelser, men der er næppe tvivl om, at det drejer sig om meget betydelige beløb.

Staten og kommunerne, herunder også amtskommunerne, vil endvidere få merindtægter i form af et øget skatteprovenu, idet bistandshjælpydelserne i modsætning til dagpenge/løn ikke er skattepligtige.

Disse skattemæssige konsekvenser af ordningen er ikke indregnet, da det er vanskeligt at give et kvalificeret skøn over forløbet på lidt længere sigt efter jobtilbudsperiodens udløb, herunder over hvor mange der vil forblive i beskæftigelse samt over, hvor mange der kan risikere at vende tilbage til længerevarende ledighed.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af jobtilbudsordningen vil dog blive stærkt påvirket af den skatteprovenuforøgelse ordningen under alle omstændigheder medfører for kommunerne. Skatteprovenuforøgelsen kan på lidt længere sigt overstige den kommunale lønudgift ved arbejdstilbudsordningen.

Der er ikke i beregningerne over de økonomiske konsekvenser for kommunerne taget hensyn til eventuelle meromkostninger til personale og administration m. v. ved forslaget og den alternative belastning af det sociale bistandssystem.

3. Administrative konsekvenser

Der forudsættes ingen ændringer i den nuværende administration af ordningen.

B. Ret til efterløn.

1. Medlemskrav som betingelse for efterløn.

Indførelsen af efterlønsordningen gav arbejdsløshedskassemedlemmer med en rimelig og samtidig aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet mulighed for at forlade arbejdsstyrken før den almindelige pensionsalder uden en større indtægtsnedgang. Denne tilknytning til arbejdsmarkedet blev ved ordningens gennemførelse sat til sammenlagt 5 års medlemskab inden for de sidste 10 år.

Kravene til medlemsanciennitet ønskes strammet, og det foreslås derfor, at kravet til medlemskab skærpes, således at dette udvides til 10 års medlemskab af en arbejdsløshedskasse inden for de sidste 15 år.

I forbindelse hermed indføres der en glidende overgangsordning, som sikrer, at alle, der i dag har berettiget forventning om at kunne gå på efterløn, når de fylder 60 år, får mulighed for det. Dette sker ved et forslag om, at personer, der er fyldt 50 år inden fremsættelsen af lovforslaget den 6. maj 1980 og som har indmeldt sig i en arbejdsløshedskasse inden dette tidspunkt, kan opfylde kravet om medlemskab, hvis de har bevaret medlem-